

สวดมนต์พาหังมหากา
และคาถาบูชาหลวงปู่เทพโลกอุดร

สวดมนต์

พาหุงมหากา และ

คาถาบูชาหลวงปู่เทพโลกอุดร

สำนักงาน **มูลนิธิจิตดีมบุญบารมี**

เลขที่ 105/74 ถนนประชาอุทิศ ซอย 45

แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร 10140

E-mail : boonmmf@gmail.com, boonmmf@hotmail.com

โทร. 02-428-1622 ถึง 4

คำนำ

การสวดมนต์ไหว้พระถือเป็นเรื่องวัตรอย่างหนึ่งของพุทธศาสนิกชน ที่จะต้องประพฤติปฏิบัติเพื่อเป็นการระลึกถึงคุณของพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ อีกทั้งยังเป็นการพัฒนาสมาธิและจิตใจให้สูงขึ้น เพราะว่ในขณะที่สวดนั้นจิตจดจ่อมุ่งระลึกถึงบทสวดทำให้เกิดสมาธิจดจำพระธรรมคำสอน และได้พิจารณาพระธรรมคำสอนไปด้วย ทำให้เกิดศรัทธาและปัญญายิ่งขึ้น

หนังสือ สวดมนต์พาหุงมหากา และคาถาบูชา
หลวงปู่เทพโลกอุดร ได้รวบรวมบทสวดมนต์ที่นิยม
สวดต่างๆ อาทิ บทสวดพาหุงมหากา, พระคาถาชิน-
บัญชร พร้อมแนะวิธีสวดอย่างไรให้ได้ผล และคาถา
บูชาหลวงปู่เทพโลกอุดร พระอริยสงฆ์ผู้ทรงอภิญา
เหมาะสำหรับมีไว้ประจำตัวประจำบ้านเรือน

สำนักพิมพ์เสียงเสียง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือ
เล่มนี้ จะช่วยเสริมสร้างศรัทธา สมาธิและปัญญา ให้แก่
กัลยาณมิตรทั้งหลาย และจรรโลงพระพุทธศาสนา
ให้ดำรงอยู่ยั่งยืนนานคู่กับมนุษยโลกสืบไป

ด้วยศรัทธาและปรารถนาดี

มูลนิธิจิตติมบุญบารมี

ที่นี่เราสร้างบารมีด้วยธรรมทาน

สารบัญ

อนุโมทนา.....	๗
อานิสงส์ของการสวดพระพุทธรุคุณ.....	๙
เมื่ออาตมาได้พบกับสมเด็จพระพนรัตน์ วัดป่าแก้ว.....	๑๐
วิธีสวด.....	๑๗
บทบูชาพระรัตนตรัย.....	๑๗
บทบูชาพระรัตนตรัย (แปล).....	๑๘
บทกราบพระรัตนตรัย.....	๑๘
บทกราบพระรัตนตรัย (แปล).....	๑๙
บทนมัสการพระพุทธเจ้า.....	๒๐
บทนมัสการพระพุทธเจ้า (แปล).....	๒๐
บทไตรสรณคมน์.....	๒๐
บทไตรสรณคมน์ (แปล),.....	๒๑
บทพระพุทธรุคุณ.....	๒๒
บทพระพุทธรุคุณ (แปล),.....	๒๒
บทพระธรรมคุณ.....	๒๓
บทพระธรรมคุณ (แปล),.....	๒๓
บทพระสังฆคุณ.....	๒๔

บทพระสังฆคณ (แปล).....	๒๕
บทชัยมงคลคาถา.....	๒๖
บทชัยมงคลคาถา (แปล).....	๒๘
บทมหาการุณีโก.....	๓๒
บทมหาการุณีโก (แปล).....	๓๕
บทอิติปิ โส เท้าอายุ.....	๓๗
วิธีสวดพระคาถาชินบัญชร.....	๓๗
พระคาถาชินบัญชร.....	๓๘
พระคาถาชินบัญชร (แปล).....	๔๓
แผ่เมตตา.....	๔๗
บทแผ่เมตตาแก่ตนเอง.....	๔๘
บทแผ่เมตตาให้สรรพสัตว์.....	๔๙
อุทิศส่วนกุศล.....	๕๐
บทแผ่ส่วนกุศล.....	๕๐
กระถินะเยเมตตะสุตตัง.....	๕๒
วิธีทำสมาธิแบบง่าย ๆ	๕๕
บุญเราไม่เคยสร้าง ใครที่ไหนจะมาช่วยเจ้า.....	๕๘
คาถาบูชาพระครูหลวงปู่เทพโลกอุดร.....	๖๑
คติธรรมคำสอน.....	๖๔

อนุโมทนา

สวดมนต์ไหว้พระเป็นธรรมเนียมประจำชีวิต เป็น
ข้อคิดประจำชีวิต เกิดผลผลิตเฟื่องงอกงามสร้างชีวิต
ให้เกื้อหนุน ผลกำไรเป็นความดีเพื่อมอบให้แก่เพื่อนร่วม
ชาติร่วมโลกได้อยู่ด้วยความโชคดีทุกๆ ท่าน

ขอให้ท่านพร้อมสมาชิกในครอบครัวได้สวดมนต์
กันทุกคน ทุกครอบครัว เพื่อเป็นมงคลในชีวิต จะเกิด
ฐานะดี มีปัญญา จะได้มีความสุขความเจริญยิ่งๆ ขึ้นไป
ในชีวิต

ขอให้ท่านชวนลูกหลานทุกๆ คนสวดมนต์
ก่อนนอน ถ้าท่านทั้งหลาย ตั้งใจ-ศรัทธา เชื่อมันลูกหลาน

ได้สวดมนต์ตามหนังสือนี้แล้ว ผลที่ได้รับจากการ
สวดมนต์นั้น

๑. ลูกหลานจะมีระเบียบวินัยที่ดี
๒. ลูกหลานจะไม่เถียง จะเคารพเชื่อฟังพ่อ-แม่
เขาจะรู้ว่าเขาเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่จะวางตัวได้เหมาะสม
๓. เมื่อเจริญวัยเป็นหนุ่มสาว ก็จะเป็นลูกหลาน
ที่ดีของพ่อ-แม่ เป็นพลเมืองที่ดีของสังคมและ
ประเทศชาติ
๔. ผู้ที่สวดและปฏิบัติเป็นประจำจะเจริญรุ่งเรือง
พัฒนาสภาพร จะรวย จะสวย จะดีมีปัญญา
จะสมประสงค์ในสิ่งที่ตั้งใจไปทุกประการ

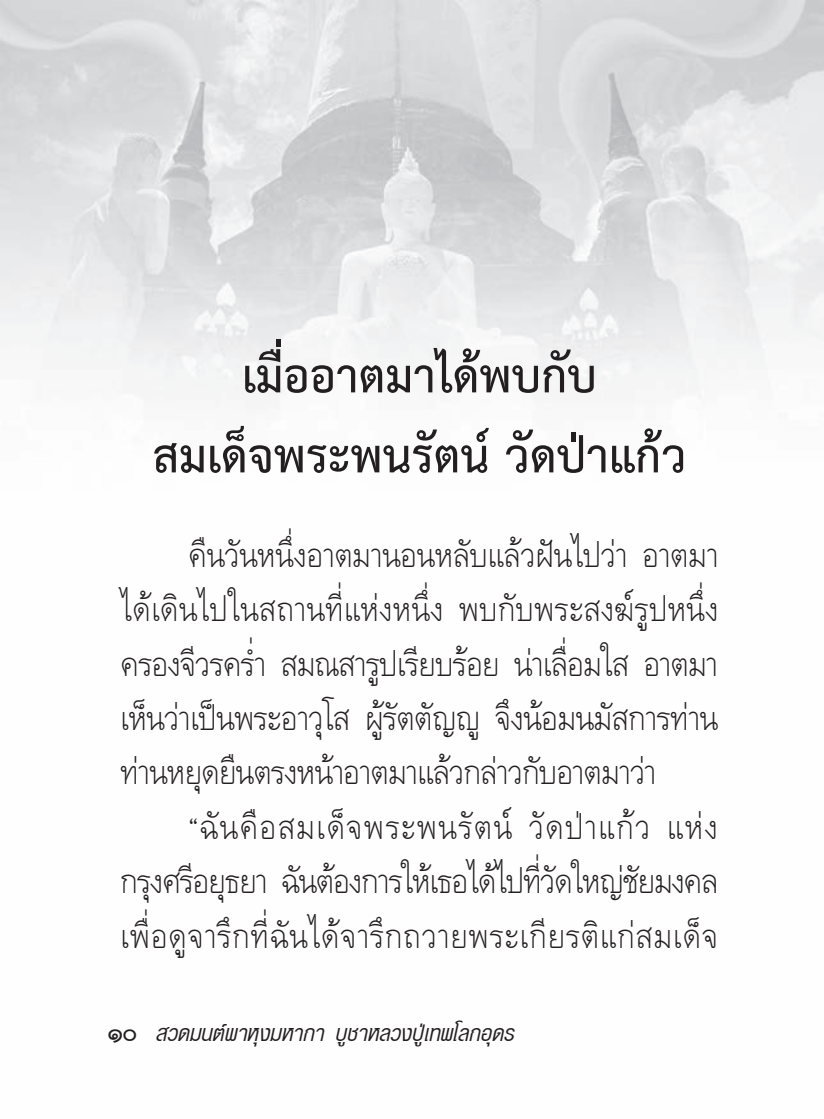
ขออำนวยการ

พระธรรมสิงหบุราจารย์

วัดอัมพวัน อ.พรหมบุรี จ.สิงห์บุรี

อานิสงส์ของการสวดพระพุทธรคุณ พระธรรมสิงหบุราจารย์

พระพุทธรคุณ อาตมาสังเกตมาว่า บางคนเขาไป
หาหมอดู เเคราะห์ร้ายก็ต้องสะเดาะเคราะห์ อาตมาก็
มาดูเหตุการณ์ โชคกลางไม่ดีก็เป็นความจริงของหมอดู
อาตมาก็ตั้งตำราขึ้นมาด้วยสติบอกว่า โยมไปสวด
พุทธรคุณเท่าอายุให้เกินกว่า ๑ ให้ได้ เพื่อให้สถิติ เท่าที่
ใช้ได้ผลสวดตั้งแต่ นะโม พุทธัง ัมมัง สังฆัง พุทธรคุณ
ธรรมคุณ สังฆคุณ พาหุงมหากา จบแล้วย้อนกลับมา
ข้างต้น เอาพุทธรคุณห้องเดียว ห้องละ ๑ จบ ต่อ ๑ อายุ
๔๐ สวด ๔๑ อายุ ๓๕ สวด ๓๖ ก็ได้ผล

เมื่ออาตมาได้พบกับ สมเด็จพระพนรัตน์ วัดป่าแก้ว

คืนวันหนึ่งอาตมานอนหลับแล้วฝันไปว่า อาตมาได้เดินไปในสถานที่แห่งหนึ่ง พบกับพระสงฆ์รูปหนึ่งครองจีวรคร่ำ สมณสาธูปเรียบร้อย นำเลื่อมใส อาตมาเห็นว่าเป็นพระอาวุโส ผู้รัตตัญญู จึงน้อมนมัสการท่าน ท่านหยุดยืนตรงหน้าอาตมาแล้วกล่าวกับอาตมาว่า

“ฉันคือสมเด็จพระพนรัตน์ วัดป่าแก้ว แห่งกรุงศรีอยุธยา ฉันต้องการให้เธอได้ไปที่วัดใหญ่ชัยมงคล เพื่อดูจารึกที่ฉันได้จารึกถวายพระเกียรติแก่สมเด็จพระ

พระนเรศวรมหาราชผู้เป็นเจ้า เนื่องในวาระที่สร้างเจดีย์
ฉลองชัยชนะเหนือพระมหาอุปราชาแห่งพม่าและ
ประกาศความเป็นอิสระของประเทศไทยจากหงสาวดี
เป็นครั้งแรก เธอไปดูไว้ แล้วจดจำมาเผยแพร่ออกไป
ถึงเวลาที่เธอจะได้รับรู้แล้ว”

ในฝันอาตมารับปากท่าน ท่านก็บอกตำแหน่งให้
แล้วก็ตกใจตื่นนอนตอนใกล้รุ่ง อาตมาก็ทบทวนความฝัน
ก็นึกอยู่ในใจว่าเราเองนั้นกำหนดจิตด้วยกรรมฐาน มีสติ
อยู่เสมอ เรื่องฝันฟุ้งซ่านเป็นไม่มี อาตมาก็ได้ข่าวใน
วันนั้นแหละว่าทางกรมศิลปากรทำการบูรณปฏิสังขรณ์
พระเจดีย์ใหญ่ ในวัดใหญ่ชัยมงคล และจะทำการบรรจุ
บ่วงอดพระเจดีย์ อันเป็นนิมิตหมายการสิ้นสุดการบูรณะ
แล้วจะรื้อหนึ่งร้านทั้งหมดออกเป็นการเสร็จสิ้น

อาตมาจึงได้ขอร้อง ดร.กิงแก้ว อุตถากร ให้เลื่อน
การปิดยอดบัวไปอีกวันหนึ่งเพื่อที่อาตมาจะได้นำ
พระซุ้มเสมาชัย ซุ้มเสมาขอ ที่อาตมาได้สร้างขึ้นตาม

แบบดั้งเดิมที่พบในเจดีย์ใหญ่ใกล้กับวัดอัมพวันซึ่งพังลงน้ำ ที่ก่งเหล็งเป็นนครรวบรวมเอามาให้อาตมา ตั้งแต่เมื่อเริ่มพัฒนาวัดใหม่ๆ แต่แตกหักพังทั้งนั้นหลายสิบปี อาตมาได้ปั้นเอามาผสมสร้างเป็นองค์พระใหม่ไปร่วมบรรจุไว้ที่ยอดพระเจดีย์ข้าง

วันนั้นอาตมาเดินทางไปถึงก็ได้เดินขึ้นไปบนเจดีย์ตอนที่สุดบันไดแล้ว มองเห็นโพรงที่ทางเขาทำไว้สำหรับลงไปด้านล่างมีร้านไม้พอไต่ลงไปภายในตั้งใจเด็ดเดี่ยวว่าลงไปคราวนี้ ถ้าพลาดตกลงไปจากนั้นร้านมาก็ยอมตาย คนที่ร่วมเดินทางมาด้วยเขามัวแต่ไปบนลานชั้นบนอาตมาก็ดิกลงไปชั้นล่าง มีไฟฉายดวงหนึ่ง เวลานั้นประมาณ ๐๙.๐๐ น. อาตมาลงไปภายในแล้วก็พบนิมิตดังที่สมเด็จพระพนรัตน์ได้บอกไว้จริงๆ

อาตมาจึงได้พบว่าแท้ที่จริงแล้วสิ่งที่สมเด็จพระพนรัตน์ วัดป่าแก้ว ท่านได้จารึกถวายพระพรก็คือบทสวดที่เรียกว่า “พาหุ มหาการุณีโก”

ท้ายของนิมิตนั้นระบุว่า “เราสมเด็จพระพนรัตน์
วัดป่าแก้ว ศรีอโยธเยศ คือผู้จาริกนิมิตรจนเอาไว้
ถวายพระพรแด่มหาบพิตรเจ้า สมเด็จพระนเรศวร
มหาราช”

พาหุงมหากาก็คือ บทสวดสรรเสริญพระพุทธคุณ
พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ แล้วก็พรพาหุงอันเริ่มด้วย
พาหุงสหัส ไปจนถึง ทศคาหิณฺฐิ แล้วเรื่อยไปจนถึง
มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ และจบลงด้วย ภาวะตุ
สัพพะมังคะลัง สัพพะพุทฺธา สัพพะธัมมา สัพพะ-
สังฆานุภาเวนนะ สะทา โสตถิ ภาวะันตุ เต อาตมา
เรียกรวมกันว่า พาหุงมหากา

อาตมาจึงเข้าใจในบัดนี้เองว่าบทพาหุงนี้คือ บท
สวดมนต์ที่สมเด็จพระพนรัตน์ วัดป่าแก้วได้ถวายให้
พระบาทสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ไว้สวดเป็นประจำ
เวลาอยู่กับพระมหาราชวังและในระหว่างศึกสงคราม จึง

ปรากฏว่าพระบาทสมเด็จพระนเรศวรมหาราชเจ้าทรงรับ
ณ ที่ใดทรงมีชัยชนะอยู่ตลอดมา มิได้ทรงเพ้อียงพล้ำ
เลย แม้จะเพียงล่ำฟั่งสองพระองค์กับสมเด็จพระอนุชา-
ธิราชเจ้า ท่ามกลางกองทัพพม่าจำนวนนับแสนคน ก็
ทรงมีชัยชนะเหนือกองทัพพม่าด้วยการกระทำยุทธหัตถี
มีชัยชนะเหนือพระมหาอุปราชา ณ ดอนเจดีย์ปุชนีย-
สถาน แม้ข้าศึกจะยิงปืนไฟเข้าใส่พระองค์ในตอน
เข้ากันพระศพของพระมหาอุปราชาออกไปราวกับท่าฝน
ก็มีปาน แต่ก็มิได้ต้องพระองค์ **ด้วยเดชะพาหุงมหากาที่
ทรงเจริญอยู่เป็นประจำนั่นเอง**

อาตมาพบนิมิตแล้ว ก็ไต่ขึ้นมาด้วยความสบายใจ
ถึงปากปล่องที่ลงไปใช้เวลาเกือบสามชั่วโมง เนื้อตัวมีแต่
หยากไย่ เดินลงมาแม่ชีเห็นเข้ายังร้องว่า **“หลวงพ่
เข้าไปในโพรงนั้นมาหรือ”** แต่อาตมาไม่ตอบ

ตั้งแต่นั้นมา อาตมาจึงสอนการสวดพาหุงมหากา
ให้แก่ญาติโยมเป็นต้นมา เพราะอะไร เพราะพาหุงมหากา

นั่นเป็นบทสวดมนต์ที่มีค่าที่สุดมีผลดีที่สุด เพราะ เป็นชัยชนะอย่างสูงสุดของพระบรมศาสดา จาก พญาวสวัตติมาร จากอสูรยักษ์ จากช้างนาฬาคีรี จาก องคุลิมาล จากนางจิญจมาณวิกา จากสังกนิกธรรณ จากพญานันโทปนันทนาคราช และท่านท้าวพกาพรหม เป็นชัยชนะที่พระพุทธรองค์ทรงได้มาด้วยอิทธิปาฏิหาริย์ และด้วยอำนาจแห่งบารมีธรรมโดยแท้ ผู้ใดได้สวด ไว้เป็นประจำทุกวันจะมีชัยชนะ มีความเจริญรุ่งเรือง ตลอดกาลนาน มีสติระลึกได้ จะตายก็ไปสู่สุคติภูมิ

ขอให้ญาติโยมสวดพาหุงมหากา กันให้ทั่วหน้า นอกจากจะคุ้มตัวแล้ว ยังคุ้มครองครอบครัวได้ สวด มากๆ เข้า สวดกันทั้งประเทศ ก็ทำให้ประเทศมีแต่ ความรุ่งเรือง พวกคนพาลสันดานหยาบก็แพ้ภัยไป อย่างถ้วนหน้า

ไม่ใช่แต่พระบาทสมเด็จพระนเรศวรมหาราช เท่านั้นที่พบความมหัศจรรย์ของบทพาหุงมหากา แม้

พระบาทสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชก็ทรงพบเช่นกัน โดยมีบันทึกโบราณไว้ว่าดังนี้

“เมื่อพระเจ้าตากสินมหาราชตีเมืองจันทบุรีได้แล้ว ก็ทรงเห็นว่าสงครามกั๊กชาติต่อจากนั้นไปจะต้องหนักหนา และยืดยาว จึงทรงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระยอดธงแบบ ศรีอยุธยาขึ้นแล้ว นิมนต์พระเถระทั้งหลายมาสวดบท พาทุงมหากาบรรจู้ไว้ในองค์พระ **และพระองค์ก็ทรง เจริญรอยตามพระบาทสมเด็จพระนเรศวรมหาราชด้วยการเจริญพาทุงมหากา จึงบันดาลให้ทรงกั๊กชาติสำเร็จ**”

สวดพาทุงมหากากันให้ได้ทุกบ้าน สวดให้ได้ มากๆ จะมีแต่ความเจริญรุ่งเรือง สวดพาทุงมหากาก่อน แล้วจึงสวดชินบัญชร เพราะชินบัญชรนั้นเจ้าประคุณ สมเด็จพระท่านใช้สวดบูชาพระอรหันต์ของท่าน ต้อง สวดพาทุงมหากาก่อนแล้วจึงมาถึงชินบัญชร ให้จดจำ กันเอาไว้ นั่นแหละมงคลในชีวิต.

วิธีสวด

ให้เริ่มสวดตั้งแต่บทบูชาพระรัตนตรัย (หน้า ๑๗ ถึงหน้า ๓๖) เพียง ๑ จบ จากนั้นให้สวด บทอิติปิโส (หน้า ๓๗) เท่าอายุ บวกด้วย ๑ เสร็จแล้วให้สวด พระคาถาชินบัญชร จบแล้วให้แผ่เมตตา แผ่ส่วนกุศล เสร็จแล้วจึงอธิษฐานตามสิ่งที่ปรารถนา

บทบูชาพระรัตนตรัย

อิมิณา สักกาเรนะ พุทฺธัง อะภิปูชะยามิ

อิมิณา สักกาเรนะ ธัมมํ อะภิปูชะยามิ

อิมิณา สักกาเรนะ สังฆัง อะภิปูชะยามิ.

บทบูชาพระรัตนตรัย (แปล)

ข้าพเจ้าขอน้อมบูชาพระพุทธเจ้า ด้วยเครื่องสักการะนี้
ข้าพเจ้าขอน้อมบูชาพระธรรมเจ้า ด้วยเครื่องสักการะนี้
ข้าพเจ้าขอน้อมบูชาพระสงฆ์เจ้า ด้วยเครื่องสักการะนี้

บทกราบพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภาคะวา พุทธัง
ภาคะวันตัง อะภิวาเทมิ. (กราบ ๑ ครั้ง)

สุวากขาโต* ภาคะวะตา ธัมโม ธัมมัง
นมะสสามิ. (กราบ ๑ ครั้ง)

สุปะฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ
สังฆัง นะมามิ. (กราบ ๑ ครั้ง)

---

* คำที่มี (.) จุดใต้พยัญชนะให้ออกเสียง อะ ควบกับพยางค์หลัง
ทุกที่ คำนี้อ่านว่า สะ-หวาก-ขา-โต

บทกราบพระรัตนตรัย (แปล)

พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิง
กิเลส ดับเพลิงทุกข์โดยสิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบได้โดย
พระองค์เอง

ข้าพเจ้าขอวิเวกพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้รู้, ผู้ตื่น,
ผู้เบิกบาน (กราบ)

พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้
ดีแล้ว, ข้าพเจ้าขอนมัสการพระธรรม (กราบ)

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าปฏิบัติ
ดีแล้ว, ข้าพเจ้าขออนอบน้อมพระสงฆ์ (กราบ)

บทนมัสการพระพุทธเจ้า

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต

อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธัสสะ. (๓ จบ)

บทนมัสการพระพุทธเจ้า (แปล)

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น
ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

(๓ จบ)

บทไตรสรณคมน์

	พุทฺธัง	สระระณัง	คัจฉามิ
	ธัมมัง	สระระณัง	คัจฉามิ
	สังฆัง	สระระณัง	คัจฉามิ
หุติยัมปิ	พุทฺธัง	สระระณัง	คัจฉามิ
หุติยัมปิ	ธัมมัง	สระระณัง	คัจฉามิ
หุติยัมปิ	สังฆัง	สระระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปิ	พุทฺธัง	สระระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปิ	ธัมมัง	สระระณัง	คัจฉามิ
ตะติยัมปิ	สังฆัง	สระระณัง	คัจฉามิ

บทไตรสรณคมน์ (แปล)

ข้าพเจ้าขอถือเอาพระพุทธเจ้า เป็นสรณะ,

ข้าพเจ้าขอถือเอาพระธรรม เป็นสรณะ,

ข้าพเจ้าขอถือเอาพระสงฆ์ เป็นสรณะ,

แม่ครั้งที่สอง ข้าพเจ้าขอถือเอาพระพุทธเจ้าเป็นสรณะ

แม่ครั้งที่สอง ข้าพเจ้าขอถือเอาพระธรรมเป็นสรณะ

แม่ครั้งที่สอง ข้าพเจ้าขอถือเอาพระสงฆ์เป็นสรณะ

แม่ครั้งที่สาม ข้าพเจ้าขอถือเอาพระพุทธเจ้าเป็นสรณะ

แม่ครั้งที่สาม ข้าพเจ้าขอถือเอาพระธรรมเป็นสรณะ

แม่ครั้งที่สาม ข้าพเจ้าขอถือเอาพระสงฆ์เป็นสรณะ

บทพระพุทธคุณ

อิติปิ โส ภาคะวา, อระหัง สัมมาสัม-
พุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน, สุคะโต,
โลกะวิทู, อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ,
สัสตถา เทวะมะนุสสาณัง, พุทโธ, ภาคะวาติ.

บทพระพุทธคุณ (แปล)

พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เป็นผู้ไกลจากกิเลส เป็น
ผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง เป็นผู้ถึงพร้อมด้วย
วิชาและจรณะ เป็นผู้เสด็จไปดีแล้ว เป็นผู้รู้โลกอย่าง
แจ่มแจ้ง เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่ฝึกได้โดยไม่มีใคร
ยิ่งไปกว่า เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย
เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม เป็นผู้มีความจำเริญ
จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์

บทพระธรรมคุณ

สุวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม, สันทิฏฐิโก,
อะกาลิโก, เอหิปัสสิโก, โอปะนะยิโก, ปัจจัต
ตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ.

บทพระธรรมคุณ (แปล)

พระธรรมเป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ตรัสไว้
ดีแล้ว, เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติ พึงเห็นได้ด้วย
ตนเอง, เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้และให้ผลได้ ไม่จำกัดกาล,
เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกับผู้อื่นว่า ท่านจงมาดูเถิด, เป็นสิ่งที่
ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว, เป็นสิ่งที่ผู้รู้รู้ได้เฉพาะตน

บทพระสังฆคุณ

สุปฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
อุชุปฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
ญายะปฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
สามีจิปฏิปันโน ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
ยะทิทัง, จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัมมชฺฐะปุริสะ-
ปุกคະลา, เอสะ ภาคะวะโต สาวะกะสังโฆ, อาหุ-
เนยโย, ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย, อัญชะลี-
กะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญัญญกเขตตังโลกัสสาติ.

เสริมธรม

หนังสือเล่มนี้บรรจุพระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า และพระอริยสงฆ์ โปรดใช้หนังสือเล่มนี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด คัมค่าที่สุด เมื่อไม่อ่านแล้ว กรุณาส่งต่อผู้อื่นเพื่อเป็นการเผยแผ่ ธรรมและบำเพ็ญทานบารมีแก่ตน

บทพระสังฆคุณ (แปล)

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด ปฏิบัติ
ดีแล้ว, สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด ปฏิบัติ
ตรงแล้ว, สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด
ปฏิบัติเพื่ออุระธรรม เป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว, สงฆ์
สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด ปฏิบัติสมควรแล้ว,
ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ, คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่ นับเรียงตัว
บุรุษได้ ๘ บุรุษ* นั้นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มี
พระภาคเจ้า, เป็นผู้ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา, เป็น
ผู้ควรแก่การต้อนรับ, เป็นผู้ควรแก่ทักษิณา, เป็นผู้
ควรแก่การทำอัญชลี, เป็นเนืองนาบุญของโลก ไม่มี
นาบุญอื่นยิ่งกว่า

---

* คือพระอริยบุคคล ๘ ประเภท ได้แก่ โสดาปัตติมรรค
โสดาปัตติผล, สกิทาคามิมรรค สกิทาคามีผล, อนาคามิมรรค
อนาคามีผล, อรหัตตมรรค อรหัตตผล.

บทชัยมงคลคาถา

พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง
คฺรีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาภิรัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ.

มาราติเรกะมะภियุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทนต์ะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ.

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภุตัง
ทาวักคิจักกะมะสะนีวะ สุทਾਰุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ.

* ถ้าสวดให้คนอื่นเปลี่ยน เม (แก่เรา) เป็น เต (แก่ท่าน)

อุกขิตตะชัคคะมะติหัตถะสุทวารุณันตัง
ธาวันตีโยชะนะประถังคูลิมาละวันตัง
อิทธิภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ.

กัตวานะ กัฏฐะมูหะรัง อิวะ คัพภินียา
จิณฺญายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัจฉเณ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ.

สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิตโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ.

นันทโทประนันทะภุชะคัง วิพุรัง มะหิทฺธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยฺนโต
อิทฺฐปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภาวะะตุ เม* ชะยะมังคะลานิ.

ทศคาหะทิวัญญิภุชะเคนะ สุกัฏฐะหัตถัง
พรัหมัง* วิสุทติชุตติมทิพะกาภิธาณัง
ญานาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโ
ตันเตชะสา ภาวะตุ เม ชะยะมังคะลานิ.

เอตปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา
โย วาจะโน ทินะทีเน สะระเต มะตันที
หิตวานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะริคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ.

บทชัยมงคลคาถา (แปล)

พระจอมมุนี^๑ได้ทรงชนะพญามาร ผู้เนรมิต
แขนมากตั้งพัน ถืออาวุธครบมือ ชี้คชสารชื่อคิริเมชละ
พร้อมด้วยเสนาमारโห่ร้องก้องกึก ด้วยธรรมวิธีคือ
ทรงระลึกถึงพระบารมี ๑๐ ประการ ที่ทรงบำเพ็ญแล้ว
มีทานบารมีเป็นต้น ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ข้าพเจ้า
ด้วยเดชแห่งพระพุทธชัยมงคลนั้น

* อ่านว่า พรั-มั้ง

พระจอมมุนีได้ทรงชนะอาฬวกยักษ์ ผู้มีจิต
กระด้าง ดุร้ายเหี้ยมโหด มีฤทธิ์ยิ่งกว่าพญามารผู้เข้ามา
ต่อสู้ยิ่งนักจนตลอดรุ่ง ด้วยวิธีที่ทรงฝึกฝนเป็นอันดี
คือขันติบารมี ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ข้าพเจ้า*
ด้วยเดชแห่งพระพุทธรชัยมงคลนั้น

พระจอมมุนีได้ทรงชนะพญาช้างชื่อนาฬาคิริ
เป็นช้างเฒ่ามันยิ่งนัก ดุร้ายประดุจไฟป่าและร้ายแรงดัง
จักรารูธและสายฟ้า (ขององค์อินทร์) ด้วยวิธีรดลง
ด้วยน้ำ คือพระเมตตา ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่
ข้าพเจ้า* ด้วยเดชแห่งพระพุทธรชัยมงคลนั้น

พระจอมมุนีทรงบันดาลอิทธิฤทธิ์ทางใจอัน
ยอดเยี่ยม ชนะโจรชื่อนองคูลิมาล แสนร้ายกาจมีฝีมือ
ถือดาบวิ่งไล่พระองค์ไปเส้นทาง ๓ โยชน์ ขอชัยมงคล
ทั้งหลายจงมีแก่ข้าพเจ้า* ด้วยเดชแห่งพระพุทธรชัยมงคล
นั้น

พระจอมมุนีได้ทรงชนะคำกล่าวร้ายของนางจิฎจ-
มาณวิกา ผู้ทำอาการประหนึ่งว่ามีกรรมเพราะทำไม่มี
หลักฐานกลมผูกติดไว้ ให้เป็นประดุจมีห้อง ด้วยวิธี
สมาธิอันงาม คือความสงบระงับพระหฤทัยในท่ามกลาง
หมู่ชน ขอชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ข้าพเจ้า* ด้วยเดช
แห่งพระพุทธรชัยมงคลนั้น

พระจอมมุนีทรงรุ่งเรืองแล้วด้วยประทีป คือ
ปัญญา ได้ชนะสังกนิครนถ์* ผู้มีอชฌาสัยในที่
จะสละเสียซึ่งความสัตย์ มุ่งยกถ้อยคำของตน ให้สูง
ดุดยกรง เป็นผู้มีตมยีนัก ด้วยเทศนาญาณวิธีคือ
รู้อชฌาสัยแล้วตรัสเทศนาให้มองเห็นความจริง ขอ
ชัยมงคลทั้งหลายจงมีแก่ข้าพเจ้า* ด้วยเดชแห่ง
พระพุทธรชัยมงคลนั้น

---

* อ่านว่า สัด-จะ-กะ-นิ-ครน, นิครนถ์ คือ นักบวชประเภทหนึ่งในสมัยพุทธกาล

พระจอมมุนีทรงโปรดให้พระโมคคัลลานเถระ พุทธชินโรสเนรมิตกายเป็นนาคราชไปทรมานพญานาคราช ที่นั่นโทปนันทะ ผู้มีความหลงผิด มีฤทธิ์มาก ด้วยวิธี ให้ฤทธิ์ที่เหนือกว่าแก่พระเถระ ขอขมายมงคลทั้งหลายจึง มีแก่ข้าพเจ้า* ด้วยเดชแห่งพระพุทธรัชมงคลนั้น

พระจอมมุนีได้ทรงชนะพรหม ผู้มีนามว่า พกาพรหม ผู้มีฤทธิ์ สำคัญตนว่าเป็นผู้รุ่งเรือง ด้วย คุณอันบริสุทธ์ มีความเห็นผิดประดุจถูกรัดมือไว้อย่าง แน่นแน่นแล้ว ด้วยวิธีวางยาอันพิเศษ คือ เทศนาฎาณ ขอขมายมงคลทั้งหลายจึงมีแก่ข้าพเจ้า* ด้วยเดชแห่ง พระพุทธรัชมงคลนั้น

นรชนใด มีปัญญา ไม่เกียจคร้าน สวดก็ดี ระลึก ก็ดี ซึ่งพระพุทธรัชมงคล ๘ บทนี้ทุกๆ วัน นรชนนั้น จะพึงละเอียดได้ซึ่งอุปัทวันตรายทั้งหลาย มีประการ ต่างๆ เป็นอเนก และถึงซึ่งวิโมกข์ อันเป็นบรมสุขแล.

บทมหาการุณีโก

มหาการุณีโก นาถ

หิตายะ สัพพะปาณินัง

ปุเรตฺวา ปาละมี สัพพา

ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ

โหตุ เม* ชะยะมังคะลัง.

ชะยันโต โพธิยา มูเล

สักยานัง นันทิวฑฺฒะโน

เอวัง อะหัง วิชะโย โหมิ

ชะยามิ** ชะยะมังคะเล

---

* ถ้าสวดให้คนอื่นเปลี่ยน เม (แก่เรา) เป็น เต (แก่ท่าน)

** ถ้าสวดให้คนอื่นเปลี่ยน อะหัง วิชะโย โหมิ ชะยามิ เป็น
ตวัง วิชะโย โหติ ชะยัสสุ

อะปะราชาชิตะปัลลังเก
สีเส ปะฐะฐะวิโปกชะเร
อะภิสเสเก สัพพะพุทธานัง
อัคคัปปัตโต ปะโมหะติ.
สุณักขัตตัง สุมังคะลัง
สุปะภาตัง สุหุณฺณัตถัง
สุชะเณ สุมุหุตโต จะ
สุยฺยัญฺจ พุรัหมะจาริสุ
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง
วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง
ปะณิธี เต ปะทักขิณา
ปะทักขิณานิ กัตตวานะ
ละภันตัตเถ ปะทักขิเณ.

ภะวะตฺถุ สััพพะมังคะลัง
รักขันตฺถุ สััพพะเทวะตา
สััพพะพุทธานุภาเวนะ
สะทา โสตถึ ภะวันตฺถุ เม*.

ภะวะตฺถุ สััพพะมังคะลัง
รักขันตฺถุ สััพพะเทวะตา
สััพพะธัมมานุภาเวนะ
สะทา โสตถึ ภะวันตฺถุ เม*.

ภะวะตฺถุ สััพพะมังคะลัง
รักขันตฺถุ สััพพะเทวะตา
สััพพะสังฆานุภาเวนะ
สะทา โสตถึ ภะวันตฺถุ เม*.

บทมหาการุณิโก (แปล)

ผู้เป็นที่พึ่งของสัตว์ทั้งหลาย ประกอบด้วย
พระมหากरुणा ยังบารมีทั้งหลายทิ้งปวงให้เต็ม เพื่อ
ประโยชน์แก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย ได้บรรลุสัมโพธิญาณ
อันอุดมแล้ว ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้ ขอชัยมงคลจงมี
แก่ข้าพเจ้า (แก่ท่าน)*

ขอข้าพเจ้า (ขอท่าน)* จงมีชัยชนะ เหมือนพระ
จอมมุนีทรงชนะมาร ที่โคณโฑธิพฤกษ์ ถึงความเป็นผู้เลิศ
ในสรรพพุทธาภิเศก ทรงปราโมทย์อยู่บนอปราชิต-
บัลลังก์อันสูง เป็นจอมมหาปฐพี ทรงเพิ่มพูนความยินดี
แก่เหล่าประยูรญาติคากยวงศ์ ฉะนั้นเทอญ เวลาที่สัตว์
ประพตฺธิชอบ ชื่อว่าฤกษ์ดี มงคลดี สว่างดี รุ่งดี และ
ขณะดี ครุ่ดี บูชาดีแล้ว ในพรหมจารีบุคคลทั้งหลาย
กายกรรมเป็นประทักษิณ วจีกรรม เป็นประทักษิณ
มโณกรรม เป็นประทักษิณ ความปรารถนาของท่าน เป็น

ประทักษิณ ลัทธิทั้งหลาย ทำกรรมอันเป็นประทักษิณ
แล้ว ย่อมได้ประโยชน์ทั้งหลาย อันเป็นประทักษิณ

ขอสรรพมวงคจมีแก่ข้าพเจ้า (แก่ท่าน)* ขอเหล่า
เทวดาทั้งปวงจงรักษาข้าพเจ้า (รักษาท่าน)* ด้วยอำนาจ
แห่งพระพุทธรเจ้า ขอความสวัสดิ์ดีทั้งหลาย จงมีแก่
ข้าพเจ้า (แก่ท่าน)* ทุกเมื่อเทอญ

ขอสรรพมวงคจมีแก่ข้าพเจ้า (แก่ท่าน)* ขอเหล่า
เทวดาทั้งปวงจงรักษาข้าพเจ้า (รักษาท่าน)* ด้วย
อำนาจแห่งพระธรรมขอความสวัสดิ์ดีทั้งหลาย จงมีแก่
ข้าพเจ้า (แก่ท่าน)* ทุกเมื่อเทอญ

ขอสรรพมวงคจมีแก่ข้าพเจ้า (แก่ท่าน)* ขอเหล่า
เทวดาทั้งปวงจงรักษาข้าพเจ้า (รักษาท่าน)* ด้วย
อำนาจแห่งพระสงฆ์ ขอความสวัสดิ์ดีทั้งหลาย จงมีแก่
ข้าพเจ้า (แก่ท่าน)* ทุกเมื่อเทอญ.

---

* ถ้าสวดให้คนอื่นให้ใช้คำในวงเล็บ

บทอิติปิ โส เท่าอายุ

อิติปิ โส ภาคะวา อะระหัง สัมมาสัม-
พุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต
โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
สัสตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภาคะวาติ.

ให้สวดเกินอายุ ๑ จบ เช่น อายุ ๔๒ ปี ต้องสวด
๔๓ จบ

วิธีสวดพระคาถาชินบัญชร

การเริ่มต้นสวดภาวนาให้หาวันดีคือ วันพฤหัสบดี
เป็นวันเริ่มต้น โดยน้อมนำดอกไม้ ธูปเทียนถวายบูชา
คุณพระรัตนตรัย และดวงพระวิญญูญาณอันศักดิ์สิทธิ์
ของเจ้าประคุณสมเด็จพระเจ้า

ถ้าไปที่วัดระฆังได้ก็ยิ่งดี ถ้าไปไม่ได้ก็ให้ระลึกถึง
ท่านและหันหน้าไปทางวัดระฆังก็ใช้ได้ เมื่อบูชาพระ
รัตนตรัย และดวงพระวิญญูญาณของเจ้าประคุณสมเด็จพระ
แล้วจึงเริ่มต้นสวด โดยอ่านบทสวดให้ได้ ๑ จบ ก็เป็น
อันเสร็จพิธีเริ่มต้น

พระคาถาชินบัญชร

๑. ชะยาสะนาคะตา พุทธา
เซตวา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง
เย ปิวิงสุ ณะราสะภา.
๒. ตัณ्हังคะราทะโย พุทธา
อัญฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติภุจฺจिता มัยหัง
มัตตะเก เต มุนิสสะรา.

๓. สีเส ปะติภูจฺจิตโต มัยหัง
พุกุโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
สังโฆ ปะติภูจฺจิตโต มัยหัง
อุเร สัพพะคุณากะโร.
๔. หะทะเย เม อะนุรุทฺโธ
สารีปุตโต จะ ทักขิณ
โกณฑัญญโณ ปิภูจฺจิกาตฺถมิง
โมคคัลลานโจะ วามะเก.
๕. ทักขิณ สะวะเน มัยหัง
อาสุง อานันทะราหุลา
กัสสะโป จะ มะหানাโม
อุภาสุง วามะโสตะเก.
๖. เกสันเต ปิภูจฺจิกาตฺถมิง
สุริโย วะ ประภังกะโร

- นินโน ลีร์มปโน
โสภิต มุขังคะโว.
๗. กุมาระกัสสะโป เถโร
มะหะสี จิตตะวาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจัจัง
ปะติฏฐาสิ คุณากะโร.
๘. ปุณโณ อังคฺลิมาโล จะ
อุปาสี นันทะสีวะลี
เถรา ปญฺจะ อิมะ ชาตา
นะลาญฺหุ ติละกา มะมะ.
๙. เสสาสีติ มะหาเถรา
วิชิตา ชินะสาวะกา
เอตาสีติ มะหาเถรา
ชิตะวันโต ชินะระสา

ชลันตา สีละเตเชนะ
อังกะมังเคสุ สันฉิตา.

๑๐. ระตะนัง ปุระโต อาสิ
ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง
ระชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ
วาเม อังคฺลิมาละกัง.

๑๑. ชันธะโมระปะริตตัญจะ
อาฆานาฎิยะสุตตะกัง
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ
เสสา ปาการะสันฉิตา.

๑๒. ชินาณา วะระสังยุตตา
สัตตปปาการะลังกะตา
วาตะปิตตาทิสัญชาตา
พาหิรัชฉัตตูปัทวะวา.

๑๓. อะเสสา วินะยัง ยันตุ
 อดันตะชินะเตชะสา
 วะสะโต เม สะกิจเจนะ
 สะทา สัมพุทฺธะปัญฺชะเร.
๑๔. ชินะปัญฺชะระมัชฌัมหิ
 วิหะรันตัง มะหีตะเล
 สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ
 เต มะหาปริสาสะภา
๑๕. อิจเจวะมันโต สุกฺคโต สุรักโข
 ชินานุภาเวนะ ชิตฺตูปัททะโว
 ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโค
 สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย
 สัทธัมมานุภาวะपालิตो
 จะรามิ ชินะปัญฺชะเรติ.

พระคาถาชินบัญชร (แปล)

๑. พระพุทธเจ้าทั้งหลาย ผู้ประทับ ณ ชัยบัลลังก์
ทรงชนะพญามารพร้อมด้วยเสนามาร ทรงเป็นผู้องอาจ
แก้วกล้าในนรชน ทรงดีมาแล้วซึ่งอมตรส (คือรสแห่ง
ธรรมอันเป็นอมตะ) คือ อริยสัจ ๔ ประการ อันทำให้ผู้
รู้แจ้งข้ามพ้นจากทุกข์ทั้งปวง เป็นผู้องอาจได้

๒. พระพุทธเจ้า มีพระตถันหังกร เป็นต้น รวม
๒๘ พระองค์ ผู้เป็นนายก (ผู้นำของโลก) ผู้เป็นใหญ่ใน
กลุ่มมนุษย์ (ผู้รู้) พระพุทธเจ้าทุกพระองค์เหล่านั้น โปรด
มาสถิตเหนือกระหม่อมของข้าพเจ้า

๓. พระพุทธเจ้า จงมาสถิตเหนือศีรษะของ
ข้าพเจ้า พระธรรม จงมาสถิตอยู่ที่ดวงตาทั้งสองของ
ข้าพเจ้า พระสงฆ์ ผู้เป็นอากรบ่อเกิดแห่งคุณทั้งปวง จง
ประดิษฐานที่อกของข้าพเจ้า

๔. พระอนุรุทธ จงประดิษฐานที่ดวงหทัยของ
ข้าพเจ้า, พระสารีบุตร จงประดิษฐาน ณ เบื้องขวาของ
ข้าพเจ้า, พระโกณฑัญญะ จงประดิษฐาน ณ เบื้องหลัง
ของข้าพเจ้า, พระโมคคัลลานะ จงประดิษฐาน ณ เบื้อง
ซ้ายของข้าพเจ้า

๕. พระอานนท์ และพระราหุล จงอยู่ที่หูเบื้องขวา
ของข้าพเจ้า, พระกัสสปะ และพระมหานามะ จงอยู่ที่หู
เบื้องซ้ายของข้าพเจ้า

๖. พระโกลิตเถระเป็นจอมแห่งหมู่ (ผู้รู้) ผู้
สมบูรณ์ด้วยสิริ ผู้กระทำแสงสว่างเหมือนพระอาทิตย์
จงประทับอยู่ที่เบื้องหลัง (ท้ายทอย) ของข้าพเจ้า

๗. พระกุมารกัสสปเถระ ผู้แสวงหาคุณอัน
ยิ่งใหญ่ ผู้มีวาตะอันวิจิตรไพเราะ ผู้ทำคุณประโยชน์
จงมาอยู่ที่ริมฝีปากของข้าพเจ้าเป็นนิจ

๘. พระปุณณเถระ พระองคุลิมาลเถระ พระ
อุบาลีเถระ พระนันทเถระ พระสีวลีเถระ ๕ องค์เหล่านี้

จงเป็นจตุณเจิม (จุดแต้มที่หน้าผากอย่างคนอินเดีย) ที่หน้าผากของข้าพเจ้า

๙. พระเถระที่เหลือ ซึ่งชนะข้าศึกคือกิเลสแล้ว ผู้เป็นสาวกของพระชินสัมมาสัมพุทธเจ้า มี ๘๐ รูป ขออัญเชิญพระเถระเหล่านั้นทั้ง ๘๐ รูป ผู้มีชัยชนะต่อข้าศึกคือกิเลส (ชนะใจตนเอง)

ผู้เป็นโอรสของพระชินสัมมาสัมพุทธเจ้าจงประดิษฐาน ณ อวัยวะใหญ่หน้อยของข้าพเจ้า

๑๐. พระรัตนสูตร จงอยู่เบื้องหน้าของข้าพเจ้า, พระเมตตสูตร จงอยู่เบื้องขวาของข้าพเจ้า, พระธัคคสูตร จงอยู่เบื้องหลังของข้าพเจ้า, พระอังคูลิมาลสูตร จงอยู่เบื้องซ้ายของข้าพเจ้า

๑๑. พระขันธปริตร จงเป็นผนังกันเบื้องบนอากาศของข้าพเจ้าส่วนพระธรรมแปดหมื่นสี่พันพระธรรมขันธ์ที่เหลือ จงสถิตอยู่รอบๆ ข้าพเจ้า

๑๒. พระธรรมชั้นทั้งหลาย ประกอบด้วยศีลาทีคุณ อันประเสริฐซึ่งเป็นอำนาจของพระชินเจ้าจงมาประดับ เป็นอสังการเหมือนกำแพง ๗ ชั้น ป้องกันจากอุปัทวน ตรายทั้งภายนอกและภายใน อันเกิดจากสมุฏฐานคือ ลม และสมุฏฐานคือดี เป็นต้น

๑๓. โรคที่เหลือทั้งหลายจงถึงซึ่งการกำจัดไปด้วย เดชแห่งพระชินสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้มีพระคุณหาที่ ลิ้นสุดไม่ได้ ตลอดเวลาที่ข้าพเจ้ายังมีกิเลสภายในทรงเลียบ แห่งคุณ มีศีลเป็นต้น แห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น

๑๔. ขอพระมหาบุรุษผู้องอาจแก้วกล้าเหล่านั้น จงเลี้ยงรักษาซึ่งข้าพเจ้า ผู้อยู่บนผืนแผ่นดินในท่ามกลาง แห่งทรงเลียบแห่งคุณ มีศีลเป็นต้น แห่งพระสัมมา- สัมพุทธเจ้านั้น

๑๕. เป็นอันว่าข้าพเจ้ามีการคุ้มครองดีแล้ว มีการ รักษาดีแล้ว เป็นผู้มื่ออุบัติเหตุเภทภัย อันพระชินสัมมา- สัมพุทธเจ้ากำจัดแล้ว

ข้าพเจ้าเป็นผู้มีกิเลสเครื่องข้อง (กิเลสเครื่องเกาะ
เกี่ยว, กิเลสเครื่องผูกพัน, กิเลสเครื่องผูกโยง) อันเป็น
เหมือนขี้ตึก ถูกอานุภาพพระธรรมกำจัดแล้ว

ข้าพเจ้าเป็นผู้มีอันตรายถูกอานุภาพพระสงฆ์
กำจัดแล้ว

เป็นผู้อันอานุภาพแห่งพระสังฆธรรมอภิบาลรักษา
แล้ว ในทรงเล็บแห่งศีลาทิคุณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ด้วยประการฉะนี้แล.

เสริมธรรม

ความทุกข์อย่างหนึ่งของคนโดยมาก ก็คือเมื่อเกิด
ปัญหาแล้วไม่มีสติปัญญาที่จะแก้ไข คนที่มีธรรมะ รู้ธรรมะ ย่อมรู้
และเห็นทางแก้ปัญหาได้ทุกอย่างขอเพียงศึกษาให้เพียงพอ ร่วม
กันช่วยให้ผู้อื่นพ้นทุกข์ได้ ด้วยการให้ธรรมะเป็นทาน สาธุสุขทั้ง
แก่ผู้ให้และผู้รับ

บทแผ่เมตตา

หลักตักกำหนดจิตไว้ที่ล้นปี

(อโหสิกรรม คือ การขอโทษที่ได้ล่วงเกิน ทำสิ่งที่ไม่ดีไว้กับผู้อื่น)

บทแผ่เมตตาแก่ตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ, ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข ;

นิททุกโข โหมิ, ปราศจากความทุกข์ ;

อะเวโร โหมิ, ปราศจากเวร ;

อัပ္ยาปัชฌโหมิ,

ปราศจากอุปสรรคอันตราย และความ
เบียดเบียนทั้งปวง ;

อะนีโฆ โหมิ,

ปราศจากความทุกข์กาย ทุกข์ใจ ;

สุชี อัตตานัง परिหะรามิ.

มีความสุขกายสุขใจ รักษาตนให้รอดพ้น
จากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด.

บทแผ่เมตตาให้สรรพสัตว์

สัพเพ สัตตา,

สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิดแก่เจ็บตาย
ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น ;

อะเวรา โหนตุ,

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรต่อกันและกันเลย ;

อัพยาปิชฌา โหนตุ,

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้พยาบาทเบียดเบียน
ซึ่งกันและกันเลย ;

อะนีมา โหนตุ,

จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กาย
ทุกข์ใจเลย ;

สุชี อัตตานัง ประหะรันตฺ.

จงมีความสุขกาย สุขใจ รักษาตนให้พ้นจาก
ทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด.

อุทิศส่วนกุศล

(หลับตาคำหนดจิตไว้ที่กึ่งกลางระหว่างหัวคิ้ว เหนือหัวคิ้วเล็กน้อย)

ข้อควรจำ ให้นำสมาธิหลับตาในขณะที่แผ่เมตตา
และอุทิศส่วนกุศลเสร็จแล้วจึงลืมตา

บทแผ่ส่วนกุศล

**อิหัง เม มาตาปิตูนัง โหตุ, สุชีตา โหนตุ
มาตาปิตะโร,**

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่มารดาบิดาของข้าพเจ้า
ขอให้มารดาบิดาของข้าพเจ้า มีความสุข ;

อิหัง เม ญาตินัง โหตุ, สุชีตา โหนตุ ญาตะโย,
ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า

ขอให้ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า มีความสุข ;

**อิหัง เม คุรุปรัชฌายาจะรียานัง โหตุ, สุขิตา
โหนตุ คุรุปรัชฌายาจะรียา,**

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่คุรุปรัชฌาย์และอาจารย์
ของข้าพเจ้า ; ขอให้คุรุปรัชฌาย์และอาจารย์
ของข้าพเจ้า มีความสุข ;

**อิหัง สัพพะเทวะตานัง โหตุ, สุขิตา โหนตุ สัพเพ
เทวา,**

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่เทวดาทั้งหลาย
ขอให้เทวดาทั้งหลาย มีความสุข ;

**อิหัง สัพพะเปตานัง โหตุ, สุขิตา โหนตุ สัพเพ
เปตา,**

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่เปรตทั้งหลาย
ขอให้เปรตทั้งหลาย มีความสุข ;

อิหัง สัพพะเวรีนัง โหตุ, สุขิตา โหนตุ สัพพะ
เวรี,

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย
ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย มีความสุข ;

อิหัง สัพพะสัตตตานัง โหตุ, สุขิตา โหนตุ
สัพพะ สัตตา.

ขอส่วนบุญนี้ จงสำเร็จแก่สัตว์ทั้งหลาย
ขอให้สัตว์ทั้งหลาย มีความสุขทั่วหน้ากันเทอญ.

กระณียะเมตตะสุตตัง

เมตตัญจะ สัพพะโลกัสสมิง

มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง

อุทรัง อะโธ จะ ติริยัญจะ

อะสัมพารัง อะเวรัง อะสะปิตตัง

ติฏฐัญจะรัง นิสินโน วา

สะยาโน วา ยาวะตัสสะ วิคะตะมิตโ
เอตัง สะติง อะธิฏฺฐุญฺเญยยะ
พฺรหฺมะเมตัง วิหารัง อิธะมาหุ
ทิกฺขุญฺญจะ อะนุปะคัมมะ สีละวา
ทัสสะเนนะ สัมปันโน
กาเมสุ วิเนยยะ เคธัง
นะ หิ ชาตุ คัพพะเสยยัง ปฺนะเรตีติ.

(ให้สวดภาวนาเพื่อสร้างความเมตตา เพื่อให้
บรรดาภูตผี ปีศาจ บ้านไหนเจ้าที่เจ้าทางแรงอย่าหา
หมอผีมาขับไล่ท่าน ท่านอยู่มาก่อนเรา ไม่ว่าจะเป็
นเจ้าที่คริสต์ อิสลาม พุทธ ใช้ได้หมด ให้สวดบทนี้
มากๆ ท่านจะรักเรา ท่านจะช่วยคุ้มครองช่วยดูแล
บ้านเราให้ปลอดภัย อยู่เย็นเป็นสุขมีความสุข
รุ่งเรือง)

คติธรรม คำสอน

สติปัฏฐาน ๔ จะทำให้ระลึกชาติได้
เห็นกฎแห่งกรรมและเกิดปัญญาแก้ปัญหาชีวิต
เป็นทางสายเดียวที่จะทำให้ผู้ปฏิบัติเข้าถึง
ความหลุดพ้น สวดมนต์เป็นยาทา
วิปัสสนาเป็นยากิน วิธีการแก้กรรมที่ดีที่สุด
คือการเจริญสติปัฏฐาน ๔
การให้ธรรมะ ย่อมชนะการให้ทั้งปวง

วิธีทำสมาธิแบบง่ายๆ

ทำสมาธิเพื่อให้จิตสงบ มีพลัง มีประโยชน์
ในปัจจุบันคือทำให้ใจสบาย คลายทุกข์ หนักแน่น
มั่นคง อารมณ์แจ่มใส ความจำดีทำงานมีประสิทธิภาพ
สุขภาพดี นอนหลับสบาย เรียนหนังสือเก่ง ที่สำคัญ
คือได้บุญ

วิธีนั่ง ให้นั่งสมาธิ คือขาขวาทับขาซ้าย นั่งตัว
ตรงหลับตา เอาสติมาจับอยู่ที่สะดือที่ท้องพองยุบเวลา
หายใจเข้าท้องพอง กำหนดว่าพองหนอ ใจนึกกับท้อง
ที่พองต้องให้ทันกันอย่าให้ก่อนหรือหลังกัน หายใจ
ออกท้องยุบ กำหนดว่ายุบหนอ ใจนึกกับท้องที่ยุบ
ต้องทันกันอย่าให้ก่อนหรือหลังกัน ข้อสำคัญให้สติจับ
อยู่ที่ พอง ยุบ เท่านั้น อย่าดูลมที่จมูก อย่าตะเบ็ง
ท้อง ให้มีความรู้สึกตามความเป็นจริง ว่าท้องพองไป

ข้างหน้าต้องยุบมาข้างหลัง อย่าให้เห็นเป็นไปว่าต้อง
พองขึ้นข้างบน ท้องยุบลงข้างล่าง ให้กำหนดเช่นนี้
ตลอดไปจนกว่าจะถึงเวลาที่กำหนด

เมื่อมีเวทนา เวทนาเป็นเรื่องสำคัญที่สุดจะต้อง
บังเกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติแน่นอน จะต้องมีความอดทน
เพื่อเป็นการสร้างชั้นติบารมีไปด้วย ถ้าผู้ปฏิบัติขาด
ความอดทนเสียแล้ว การปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานนั้น
ก็ล้มเหลว

ในขณะที่นั่งหรือเดินจงกรมอยู่นั้น ถ้ามีเวทนา
ความเจ็บปวด เมื่อย คั้น เกิดขึ้น ให้หยุดเดินหรือ
หยุดกำหนดพองยุบ ให้เอาสติไปตั้งไว้ที่เวทนาเกิด
และกำหนดไปตามความเป็นจริงว่า ปวดหนอ ๆ ๆ
เจ็บหนอ ๆ ๆ เมื่อยหนอ ๆ ๆ คั้นหนอ ๆ ๆ เป็นต้น
ให้กำหนดไปเรื่อย ๆ จนกว่าเวทนาจะหายไป เมื่อ
เวทนาหายไปแล้ว ก็ให้กำหนดนั่งหรือเดินต่อไป

จิต เวลานั่งอยู่หรือเดินอยู่ ถ้าจิตคิดถึงบ้าน คิดถึงทรัพย์สิน หรือคิดฟุ้งซ่านต่างๆ นานา ก็ให้เอาสติปักลงที่ลิ้นปี่ พร้อมกับกำหนดว่า คิดหนอ ๆ ๆ ๆ ๆ ไปเรื่อยๆ จนกว่าจิตจะหยุดคิด แม้ดีใจ เสียใจ หรือโกรธ ก็กำหนดเช่นเดียวกันว่า ดีใจหนอ ๆ ๆ ๆ เสียใจหนอ ๆ ๆ ๆ โกรธหนอ ๆ เป็นต้น

เวลานอน เวลานอนค่อย ๆ เอนตัวนอน พร้อมกับกำหนดตามไปว่า นอนหนอ ๆ ๆ ๆ จนกว่าจะนอนเรียบร้อยขณะนั้นให้เอาสติจับอยู่กับอาการเคลื่อนไหวของร่างกาย เมื่อนอนเรียบร้อยแล้วให้เอาสติมาจับที่ท้อง แล้วกำหนดว่า พองหนอ ยุบหนอ ต่อไปเรื่อยๆ ให้คอยสังเกตให้ดีว่าจะหลับไปตอนพองหรือตอนยุบ

อิริยาบถต่างๆ การเดินไปในที่ต่างๆ การเข้าห้องน้ำ การเข้าห้องส้วม การรับประทานอาหารและการกระทำกิจการงานทั้งปวง ผู้ปฏิบัติต้องมีสติกำหนดอยู่ทุกขณะในอาการเหล่านี้ตามความเป็นจริง คือมีสติสัมปชัญญะเป็นปัจจุบันอยู่ตลอดเวลา.

คติธรรม คำสอน

บ้านไหนสกปรก

สัตว์นรกมาเกิด

บ้านไหนสะอาด

นักปราชญ์มาเกิด

คนโง่เอาจิตไว้ที่ปาก

คนฉลาดเอาสติไว้ที่ใจ

“บุญเราไม่เคยสร้าง... ใครที่ไหนจะมาช่วยเจ้า” ...!

“ลูกเอ๋ย ก่อนจะเที่ยวไปขอบารมีหลวงพ่อบังค์
ใด เจ้าจะต้องมีทุนของตัวเอง คือบารมีของตนลงทุน
ไปก่อน เมื่อบารมีของเจ้าไม่พอจึงค่อยขอยืมบารมี
คนอื่นมาช่วย มิฉะนั้น เจ้าจะเอาตัวไม่รอด เพราะหนี้
สินในบุญบารมีที่เที่ยวไปขอยืมมาจนล้นตัว...เมื่อ
ทำบุญทำกุศล ได้บารมีมา ก็ต้องเอาไปผ่อนใช้หนี้เขา
จนหมด ไม่มีอะไรเหลือติดตัว... แล้วเจ้าจะมีอะไรไว้
ในภพหน้า หมั่นสร้างบารมีไว้... แล้วฟ้าดินจะช่วย
เอง...!”

“จงจำไว้นะ...เมื่อยังไม่ถึงเวลาเทพเจ้าองค์ใด
จะคิดช่วยเจ้าไม่ได้...ครั้นถึงเวลา...ทั่วฟ้าจบดินก็ต้าน

เจ้าไม่อยู่... จงอย่าไปเร่งเทวดาฟ้าดิน เมื่อบุญเราไม่เคยสร้างไว้เลย จะมีใครที่ไหนมาช่วยเจ้า...”

นี่คือคำเทศนาของเจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) ที่ได้โปรดชี้ธรรมไว้ในนิมิต หลังจากที่ท่านล่วงลับไปแล้ว เมื่อ ๑๐๐ กว่าปี อันเป็นปฐมเหตุที่ต้องสร้างชาติ อย่างไม่มีที่สิ้นสุด

เสริมธรรม

การให้ขำขัน ถือว่าให้กำลัง, การให้เสื้อผ้าอาหาร ถือว่าให้วรรณะ, การให้ความรู้ ถือว่าให้ปัญญา, การให้ธรรมเป็นทาน ถือว่าให้ความเป็นมนุษย์ เป็นการให้สิ่งที่มีค่าสูงสุด ดังพุทธดำรัสว่า **สัพพะทานัง ธรรมทานัง ชินาติ การให้ธรรมะ ชนะการให้ทั้งปวง**, ท่านสามารถให้ธรรมะเป็นทานได้ ด้วยการพิมพ์หนังสือเล่มนี้แจกแก่คนที่รัก มิตรสหาย และบุคคลทั่วไป สาธุ

คาถาบูชา
หลวงปู่พระครูเทพโลกอุดร

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต
สัมมาสัมพุทธัสสะ (๓ จบ)

โย อะริโย มะหาเถโร
อะระหัง อะภิญญาระโร
ประภัสสมภักขปตโต
เตวิชโช พุทธะสาวะโก
พะหุ เมตตาทิวาสะโน
มะหาเถรานุสสาสะโก
อะมะตัญญเฐวะะ สุชีวะะติ

อะภินันท์ คุหาเวนัง
โส โลกุตตะโร นามो
อัมเหหิ อะภิปุชิโต
อิธะ ฐาณูปะมาคัมมะ
กุสะเล โน นโยะชะเย
ปุตตะเมวะ ปิยัง เทสิ
มัคคะณะลัง วะเทสสะติ
ประระมะสารีริกะธาตุ
วะชีรัญจาปีวานิตัง
โส โลเก จะ อุปันโน
เอเกเนวะ หิตัง กะโร
อะยัง โน โข ปุญญะลาโภ
อัปปะมัตโต ภาเวตัพโป

สาธุ กั้นตั้ง อะนุกะริสสามะ
ยัง วะเรนนะ สุภาสิตัง
โลกุตตะโร จะ มหาเถโร
เทวะदानะระปฺปชิตโต
โลกุตตะระคุณัง เอตัง
อะหัง วันทามิ ตัง สะทา
มหาเถรานุภาเวนนะ
สุขัง โสตถิ ภาวันตุ เมฯ

เสริมธรรม

คนเป็นทาสกิเลส จึงร่วนวาย ว้าวุ่น เป็นทุกข์
มูลนิธิจิตติมบุญบารมี ขอเชิญกัลยาณมิตร มีจิตกรุณา
พิมพ์หนังสือแจกเป็นธรรมทาน ให้ปัญญาแก่มิตรสหาย
เท่ากับน้อมนำสุขให้แก่สังคม ประเทศชาติ

